

Sygnatura akt XIII GC 99/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 23 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XIII Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Chańko

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Ćwiklińska

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2018 roku w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w O.

przeciwko K. K.

o zapłatę

1. zasądza od K. K. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w O. kwotę 2.378,23 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia trzy grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.562,10 zł od dnia 7 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od K. K. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w O. kwotę 1.036 zł (tysiąc trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt XIII GC 99/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 lipca 2017 roku (data stempla pocztowego: 31 lipca 2017 roku) powódka (...) S.A. z siedzibą w O. wniosła o zasądzenie od K. K. kwoty 2.378,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.562,10 zł od dnia 23 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych i kwotą 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż na żadaną kwotę składają się należności wynikające z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Opolu, Wydział V Gospodarczy wydanego dnia 28 kwietnia 2015 roku w sprawie z powództwa (...) S.A. z siedzibą w O. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., tj. 1.562,10 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz 647,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, 6,00 zł tytułem kosztów nadania klauzuli wykonalności na nakaz zapłaty, a także 163,13 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym, w tym 150,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. Odpowiedzialność pozwanej wynika zaś z art. 299 k.s.h., zgodnie z którym pozwana, jako były członek zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., odpowiada za długi spółki osobiście, gdyż w okresie sprawowania przez nią zarządu istniała dochodzona wierzytelność, która nie została zaspokojona wobec bezskuteczności egzekucji.

/pozew, k. 4-40dw./

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym tutejszy Sąd nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda kwotę 2.378,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.562,10 zł od dnia 23 sierpnia 2014 roku do dnia

31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.562,10 zł od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kwotę 647,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

/nakaz zapłaty, k.18/

W dniu 2 stycznia 2018 roku pozwana K. K. wniosła sprzeciw od wskazanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że kwestionuje wszystkie okoliczności i dowody wskazane w pozwie. Pozwana podniosła, iż na początku 2015 roku zgłosiła do Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) Sp. z o.o., ale wniosek ten został przez Sąd odrzucony. Dodała też, że następnie spółka została sprzedana (co również miało miejsce w 2015 roku). Poza tym pozwana podkreśliła, że zarządzana przez nią spółka dokonywała stale wpłat zaległości. Wobec powyższego, zdaniem pozwanej brak jest podstaw do tego, aby ponosiła odpowiedzialność za zobowiązania (...) Sp. z o.o. Sprzeciw został wniesiony przez pozwaną w terminie.

/sprzeciw, k. 22/

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 24 stycznia 2018 roku powódka podkreśliła, że gołosłowne jest zakwestionowanie przez pozwaną wszelkich okoliczności i dowodów przytoczonych w pozwie bez jednoczesnego merytorycznego ustosunkowania się do tych okoliczności i dowodów. Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, które potwierdzałyby twierdzenia zawarte w sprzeciwie. Powódka zaznaczyła, że odpowiedzialność odszkodowawcza członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uzależniona jest od wykazania przez wierzyciela jedynie istnienia zobowiązania oraz bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. Pozostałe przesłanki funkcjonują na zasadzie domniemań prawnych. To pozwana powinna obalić te domniemania własnymi dowodami, czego zdaniem powódki nie uczyniła. Powódka wyjaśniła też, że według jej wiedzy postępowanie upadłościowe spółki zostało z dniem 20 kwietnia 2015 roku umorzone, zaś przyczyną umorzenia było cofnięcie wniosku o ogłoszenie upadłości przez samego dłużnika (spółkę). W tym stanie rzeczy, pozwana nie może bronić się zgłoszeniem wniosku o ogłoszenie upadłości, gdyż wniosek ten nie został ostatecznie rozpoznany, a nadto samo zgłoszenie wniosku nie oznacza samo przez się, że nastąpiło to we właściwym czasie. Również zmiany własnościowe spółki pozostają bez znaczenia dla odpowiedzialności pozwanej, gdyż objęta niniejszym postępowaniem wierzytelność spółki powstała i stała się wymagalna jeszcze w 2014 roku. Powódka wskazała nadto, że pozwana nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów na dokonywanie wpłat powodowej spółce. Mając powyższe na uwadze, powódka wniosła o orzeczenie przez Sąd zgodnie z żądaniem pozwu.

/odpowiedź na sprzeciw, k. 25-25odw./

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z dnia 28 kwietnia 2015 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Opolu, Wydział V Gospodarczy, nakazał, aby pozwana (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. zapłaciła powódce (...) S.A. z siedzibą w O. kwotę 1.562,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 647,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

/nakaz zapłaty, k. 15/

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku P. P. w sprawie z wniosku wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w O. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. z powodu stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

/postanowienie, k. 13/

K. K. była prezesem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. w okresie od 15 listopada 2012 r. do 11 września 2015 r.

/wyciągi z (...), k. 12, k. 14/

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. złożyła w 2015 r. wniosek o ogłoszenie upadłości, który jednak został później przez spółkę cofnięty, skutkiem czego nie został on rozpoznany przez sąd upadłościowy a postępowanie nim wywołane podlegało umorzeniu.

/sprzeciw, k. 22, odpowiedź na sprzeciw, k. 25odw./

Pozwana K. K. została wezwana do zapłaty kwoty dochodzonej w niniejszym postępowaniu pismem z dnia 31 maja 2017 r. Wezwanie zostało odebrane przez pozwaną w dniu 6 czerwca 2017 r. Powódka w wezwaniu oprócz należności głównej i innych należności wskazała też kwotę tytułem skapitalizowanych odsetek (350,81 zł).

/wezwanie do zapłaty, k. 10/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w zakresie kwoty głównej, a także częściowo w zakresie roszczenia odsetkowego.

W myśl dyspozycji art. 299 §1 k.s.h., jeżeli egzekucja przeciwko spółce (...) okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

W literaturze przedmiotu podniesiono, że surowa odpowiedzialność członków zarządu wynika z przyjętej w kodeksie spółek handlowych konstrukcji prawnej spółki z o.o. Zakres i zasady odpowiedzialności znajdują uzasadnienie w wyłączeniu prawa wspólników do prowadzenia spraw spółki z jednoczesnym powierzeniem tego uprawnienia członkom zarządu spółki. W konsekwencji, to nie wspólnicy, ale członkowie zarządu ponoszą, w określonych prawem sytuacjach, odpowiedzialność zarówno cywilną, jak i karną (tak A. Szajkowski, M. Tarska, Kodeks, 2005, t. II, s. 964). Podkreślić należy, że w komentowanym przepisie - w odróżnieniu od np. art. 293 k.s.h. - mowa jest o odpowiedzialności za zobowiązania, a nie za szkodę (zob. M. Gutowski, Charakter prawny i zakres przedmiotowy odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. na podstawie art. 299 k.s.h., PPH 2008, nr 11, s. 24 i n.; T. Siemiątkowski, Odpowiedzialność..., op. cit., s. 207 i n.).

Odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki nie jest odpowiedzialnością solidarną członków zarządu i spółki, a jedynie odpowiedzialnością solidarną członków zarządu. Ponadto, trudno tu mówić o subsydiarności jako przeciwieństwie do odpowiedzialności pierwszorzędnej. Można co najwyżej przyjąć posiłkową, uzupełniającą odpowiedzialność członków zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna. Subsydiarność musiałaby oznaczać wspólną odpowiedzialność spółki i członków zarządu z określoną kolejnością zaspokojenia, podczas gdy w kontekście komentowanej regulacji możemy mówić jedynie o kolejności, bez wspólnej odpowiedzialności.

Bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce jest warunkiem poniesienia odpowiedzialności - na podstawie omawianej regulacji - przez członków zarządu. Przepis zawiera odniesienie do wszelkich form egzekucji prowadzonej zarówno na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, jak i przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (zob. A. Kidyba, Spółka..., op. cit., s. 800; K. Dąbek-Krajewska, Przepis art. 298 k.h. jako przesłanka odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o., Rejent 1999, nr 9, s. 35; J. Jacyszyn (w:) J. Jacyszyn, S. Krześ, E. Marszałkowska-Krześ, Kodeks spółek handlowych. Komentarz, Warszawa 2001, s. 401).

Powód w postępowaniu określonym w art. 299 k.s.h. ma legitymować się tytułem egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce. Skoro bowiem możliwość występowania przeciwko członkom zarządu uzależniona została w tym przepisie od okazania się bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce, to należy przyjąć, że hipoteza art. 299 § 1 k.s.h. objęła, przede wszystkim, wszczęcie egzekucji, a do tego co do zasady wymagany jest tytuł wykonawczy (art. 778 k.p.c.).

Wykazanie bezskuteczności egzekucji prowadzonej w celu zaspokojenia należności zasądzonej tytułem wykonawczym stanowi zarazem dowód wymagalności wierzytelności powoda wobec niewypłacalnej spółki, co do zasady nie jest bowiem możliwe uzyskanie tytułu wykonawczego w zakresie niewymagalnych należności za okres miniony. Niemniej jednak podkreślenia wymaga, na co wielokrotnie wskazywał w swych orzeczeniach Sąd Najwyższy, że odpowiedzialność związaną z bezskutecznością egzekucji określonego zobowiązania wobec spółki z o.o. ponoszą na podstawie art. 299 k.s.h. osoby będące członkami jej zarządu lub likwidatorami w czasie istnienia tego zobowiązania, niezależnie od jego wymagalności (zob. np. uchwała z 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07, OSN 2009, Nr 3, poz. 38; wyrok z 17 czerwca 2011 r., II CSK 571/10, Legalis; wyrok z 25 lutego 2010 r., V CSK 248/09, OSN 2010, Nr 10, poz. 141). W postępowaniu opartym na art. 299 k.s.h. wierzyciel nie musi więc udowodniać powstania stanu wymagalności dochodzonego roszczenia w czasie pełnienia przez pozwanych członków zarządu ich obowiązków.

Przesłankami odpowiedzialności z art. 299 § 1 k.s.h. jest więc istnienie zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w czasie, kiedy dana osoba była członkiem zarządu spółki oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce, czy to w czasie pozostawania jeszcze przez tą osobę członkiem zarządu, czy to już po odwołaniu z zarządu.

Pozwany natomiast, chcąc się uwolnić od odpowiedzialności, powinien udowodnić jedną z okoliczności określonych w art. 299 § 2 k.s.h. Członkowie zarządu mogą również zwolnić się z odpowiedzialności, wykazując, że w czasie pełnienia przez nich funkcji nie było podstaw do wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, a tym samym wykazując, iż nie istnieje związek przyczynowy między sposobem sprawowania zarządu a szkodą doznaną przez wierzyciela spółki (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 czerwca 2014 r., VI ACa 1529/13, LEX nr 1537493).

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że powodowej spółce przysługuje wierzytelność przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.. Wierzytelność ta została stwierdzona prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 28 kwietnia 2015 r. - przesłanka istnienia wierzytelności została zatem wykazana.

Egzekucja wierzytelności okazała się bezskuteczna. Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, w sprawie z wniosku wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w O., umorzył bowiem postępowanie egzekucyjne wobec (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., z powodu stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Odpowiedzialność z art. 299 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w odpowiednim czasie, tj. w czasie, kiedy istniało zobowiązanie spółki i w czasie właściwym do złożenia wniosku o upadłość (por. wyr. SN z dnia 25 lutego 2010 roku, V CSK 248/09, Legalis, wyr. SN z dnia 19 marca 2009 roku, III CSK 219/08, Leglis).

Nie ulega wątpliwości, że pozwana K. K. była członkiem zarządu w czasie gdy zobowiązanie powstało i stało się wymagalne. Jak zostało wykazane w sprawie, pełniła ona funkcję prezesa zarządu od 15 listopada 2012 roku do 11 września 2015 roku. Wierzytelność główna powstała przy tym w 2014 r., zaś nakaz zapłaty przeciwko spółce został wydany w kwietniu 2015 r. W sprawie pozwana nie wykazała, że w czasie pełnienia przez nią funkcji nie było podstaw do wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

Spełnione zatem zostały przesłanki odpowiedzialności pozwanej określone w art. 299 § 1 k.s.h.

Pomimo istnienia przesłanek odpowiedzialności, członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h., gdy wykaże że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody.

Ciężar dowodu powyższych okoliczności spoczywa na członku zarządu. Jak słusznie podkreślił SN w wyroku z 22 maja 2013 r. (sygn. akt III CSK 321/12, LEX nr 1353211): „odpowiedzialność ukształtowana przez art. 299 § 1 k.s.h. służy interesowi wierzycieli i ma na celu ich ochronę, stanowiąc o zasadach i przesłankach odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w okolicznościach wskazanych w tym przepisie. Przesłanki egzoneracyjne określone w art. 299 § 2 k.s.h. mają na celu zrównoważenie sytuacji członków zarządu spółki z o.o. wobec wierzycieli, jeżeli mimo bezskuteczności egzekucji wobec spółki nie powinno się również do odpowiedzialności cywilnej pociągać tych osób, z przyczyn enumeratywnie wskazanych w powołanym przepisie. Przepis ten jest wyjątkiem od zasady odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. i do nich należy wykazanie okoliczności zwalniającej ich z odpowiedzialności względem wierzycieli spółki”.

Dwie pierwsze przesłanki egzoneracyjne w sprawie nie zachodziły, albowiem choć spółka w 2015 r. złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości, to następnie go cofnęła, skutkiem czego nie został on przez Sąd rozpoznany, postępowanie zaś umorzono.

Odnosząc się zaś do przesłanki trzeciej, braku szkody po stronie wierzyciela, należy wskazać, iż skoro ciężar dowodu tej przesłanki spoczywał na pozwanej, to nie wykazała ona dowodowo, iż majątek spółki rzeczywiście wystarcza na pokrycie jej zobowiązań, lub nie wystarczyłby na pokrycie jej zobowiązań w postępowaniu upadłościowym. Kwestia ta wymagała wiedzy specjalnej.

Natomiast wierzyciel, chcąc skierować egzekucję do majątku członka zarządu, nie musi udowadniać poniesienia jakiegokolwiek szkody związanej z niezłożeniem lub opóźnionym złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości. Wystarczające będzie, że wykaże bezskuteczność egzekucji z majątku spółki (potwierdził to SA w Warszawie w wyroku z 3 czerwca 2011 r., VI ACa 1441/10, LEX nr 983728, zgodnie z którym wierzyciel dochodzący na podstawie art. 299 k.s.h. od członków zarządu swych niewyegzekwowanych roszczeń względem spółki korzysta z ustawowego domniemania szkody i musi wykazać jedynie fakt bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki).

Jak więc wynika z ustaleń, powódka wykazała przesłanki rozpatrywanej odpowiedzialności, których ciężar dowodu ją obciążał, pozwana zaś nie udowodniła żadnej okoliczności egzoneracyjnej - niewątpliwie więc istniały podstawy do zasądzenia dochodzonej kwoty 2.378,23 zł.

Na zasądzoną kwotę złożyła się kwota 1.562,10 zł tytułem należności głównej, 647,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu przeciwko spółce, 6,00 zł tytułem kosztów nadania klauzuli wykonalności na nakaz zapłaty przeciwko spółce, a także 163,13 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym przeciwko spółce.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Żądanie odsetkowe powódki podlegało uwzględnieniu jedynie w części. Sąd zasądził bowiem odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 1.562,10 zł od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty. Oddalił natomiast powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty.

W judykaturze wskazuje się, że z uwagi na odszkodowawczy charakter odpowiedzialności członków zarządu w trybie art. 299 k.s.h. niewyegzekwowane od spółki odsetki, zasądzone w tytule egzekucyjnym wydanym przeciwko niej, stanowią wtedy szkodę, co jednak w nowym procesie wymaga od powoda wyrażenia ich wartości kwotowej. W wyroku z 4 kwietnia 2014 r. (I ACa 852/13) Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyjaśnił, że na szkodę składać się może zarówno niewyegzekwowana od spółki należność główna, koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego, jak i odsetki, jednakże odsetek należnych od spółki na zasadzie art. 481 k.c. nie można utożsamiać z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez pozywanego członka zarządu. Nie wstępuje on wszak w sytuację prawną dotychczasowego dłużnika, lecz odpowiada w zakresie szkody poniesionej przez wierzyciela. Z tych przyczyn sformułowanie względem niego roszczenia odszkodowawczego wymaga kwotowego wyrażenia odsetek, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Powódka nie wyliczyła bowiem kwoty odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. i nie ujęła jej w ramach kwoty należności głównej, wobec czego brak było podstaw do zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 1.562,10 zł od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia

6 czerwca 2017 r. Powódka powinna w pozwie skapitalizować odsetki ustawowe i odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 1.562,10 zł i doliczyć je do kwoty żądania głównego i uiścić opłatę od pozwu od tej części. Następnie mogła domagać się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Zgodnie bowiem z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie od chwili wytoczenia o nie powództwa.

Należy przy tym wskazać, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uzasadnieniu wyroku z dnia 21 lutego 2002 r. (IV CKN 793/00), wierzyciel może domagać się od członków zarządu dłużnej spółki odsetek za opóźnienie od dochodzonego odszkodowania (na które mogą się składać: należność główna i odsetki za opóźnienie w jej zapłacie przez spółkę) określonych w sposób odpowiadający art. 481 k.c., które należą się od chwili wymagalności ustalonej stosownie do art. 455 k.c. Zgodnie z ogólnym uregulowaniem przewidzianym w art. 455 k.c. roszczenie odszkodowawcze wynikające z art. 299 k.s.h. staje się wymagalne niezwłocznie po wezwaniu członka zarządu do zapłaty sumy zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna.

Wobec faktu, że pozwana była wezwana do zapłaty kwoty dochodzonej w niniejszym postępowaniu (wezwanie do zapłaty odebrała w dniu 6 czerwca 2017 r.), żądanie zasądzenia odsetek od kwoty 1.562,10 zł od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty było w pełni uzasadnione. Pozwana nie zareagowała na wezwanie w żaden sposób, co czyniło roszczenie wymagalnym od dnia następnego po dniu odbioru wezwania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty te złożyła się opłata od pozwu w kwocie 119 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)